

การจัดการความรู้งานประกันคุณภาพการศึกษา
การพัฒนาศักยภาพตามสมรรถนะของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา

๑. การบ่งชี้ความรู้

การผลิตบัณฑิตเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ การดำเนินงานและการบริหารงานระดับหลักสูตรนั้นว่ามีความสำคัญซึ่งผู้ที่มีบทบาทมากในการจะบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพคืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเนื่องจาก อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งหลักสูตรต้องมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอยู่ประจำหลักสูตร ตลอดระยะเวลาดำเนินการหลักสูตร นอกจากนี้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีผลงานวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลังเพื่อแสดงให้เห็นการมีความรู้ความสามารถทางวิชาการและเชี่ยวชาญในสาขาที่รับผิดชอบ

ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในการบริหารและพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้การบริหารหลักสูตรและการทำงานตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรของสถาบันการศึกษาพยาบาลอื่น ๆ เป็นการพัฒนาศักยภาพตามสมรรถนะของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ซึ่งการไปศึกษาดูงาน การปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี และที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธบาท ซึ่งเป็นวิทยาลัยที่มีการดำเนินงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีศักยภาพและมีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตได้ดีสามารถผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพ โดยในการไปศึกษาดูงานในครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาดูงานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มาวางแผนพัฒนาการบริหารหลักสูตรและพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นและนำสิ่งที่ดี มาวางแผนพัฒนาศักยภาพตามสมรรถนะให้มีความชัดเจนและต่อเนื่อง การดำเนินงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร รวมทั้งทั้งการบริหารหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของการอุดมศึกษา และสภาการพยาบาลต่อไป

๒. การสร้างและแสวงหาความรู้

การดำเนินการแสวงหาความรู้ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในครั้งนี้เป็นการแสวงหาความรู้จากภายนอกโดยการไปศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสถาบันการศึกษาพยาบาลในบริบทที่มีความใกล้เคียงกันและมีระบบการบริหารหลักสูตรที่ดี ทำให้บัณฑิตมีคุณภาพ โดยในการไปศึกษาดูงานในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑) เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในสถาบันการศึกษาพยาบาลศาสตร ในด้านการบริหารหลักสูตร ความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร การประกันคุณภาพของหลักสูตร การประเมินหลักสูตร รวมทั้งภาระงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๒) เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในสถาบันการศึกษาพยาบาลศาสตรที่มีการบริหารและพัฒนาการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

๓) เพื่อนำผลจากการศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลในการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

๔) เพื่อนำผลจากการศึกษาดูงานมาวางแผนในการพัฒนาศักยภาพตามสมรรถนะของอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้มีความชัดเจน และต่อเนื่องในด้านต่างๆทั้งการบริหารหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

๓. การจัดความรู้ให้เป็นระบบ

ข้อมูลพื้นฐาน

๑) บุคลากร มีอาจารย์ประจำทั้งหมด ๔๒ คน อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก จำนวน ๖ คน

๒) จำนวนนักศึกษาทั้งหมด ๔๐๕

๓) โครงสร้างการบริหารงานประกอบด้วย

๓.๑) ผู้อำนวยการ สำนักผู้อำนวยการ ซึ่งมีผู้ช่วยผู้อำนวยการ ๒ คน ได้แก่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการด้านกิจการพิเศษ และผู้ช่วยผู้อำนวยการด้านการบริหาร

๓.๒) รองผู้อำนวยการ ๕ คน ได้แก่ รองผู้อำนวยการกลุ่มภารกิจด้านอำนวยการ รองผู้อำนวยการกลุ่มภารกิจด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รองผู้อำนวยการกลุ่มภารกิจด้านพัฒนาคุณภาพและทรัพยากรการเรียนรู้ รองผู้อำนวยการกลุ่มภารกิจด้านวิชาการและกิจการนักศึกษา รองผู้อำนวยการกลุ่มภารกิจด้านการวิจัยและบริการวิชาการ

๓.๓) มี ๖ ภาควิชาได้แก่

๑) ภาควิชาบริหารและพื้นฐานการพยาบาล

๒) ภาควิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

๓) ภาควิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน

๔) ภาควิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

๕) ภาควิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ

๖) ภาควิชาการพยาบาลมารดา ทารกและการผดุงครรภ์

โดยในแต่ละภาควิชามีหัวหน้าภาคเป็นผู้บริหารภายในภาควิชา ได้แก่ การวางแผนการจัดการเรียนการสอน การจัดสรรงบประมาณในภาควิชา การทำวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม

การบริหารหลักสูตร

๑. การรับและการแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร

๑.๑ อาจารย์มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดและมีการเตรียมความพร้อมสำหรับอาจารย์ที่จะเกษียณโดยมีการวางแผนทดแทน การคัดเลือกพิจารณาคนที่ดีที่สุดในด้านอายุ ไม่ลาออก ไม่ต้องลาศึกษาต่อ ถ้าเป็นไปได้คัดเลือกผู้ที่จบปริญญาเอก และอายุไม่มากเกินไป โดยในการพิจารณาและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้แต่ละภาควิชาเสนอรายชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณสมบัติข้างต้น และมีพันธสัญญาต้องอยู่ให้ครบ ๕ ปีตามวาระของหลักสูตร

๑.๒ การรับและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นไปตาม ข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๖๐ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร ได้แก่

๑) อาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นอาจารย์ประจำ มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง หรือใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ชั้นหนึ่ง ที่ไม่หมดอายุ

สำหรับอาจารย์ที่สอนด้านการพยาบาลมารดา - ทารกและการผดุงครรภ์จะต้องมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง และ

๒) มีคุณวุฒิปริญญาโททางการพยาบาล หรือสาขาอื่นที่สัมพันธ์กัน และ

๓) มีประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาลมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี และ

มีประสบการณ์สอนทางการพยาบาลในสถาบันการศึกษาพยาบาลมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

๔) ต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลังกรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรไม่มีประสบการณ์การสอนการพยาบาลในสถาบันการศึกษา ให้สถาบันการศึกษาจัดให้มีระบบอาจารย์พี่เลี้ยง ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชานั้นเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง โดยให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา หรือให้มีการจัดการอบรมด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

๕) มีจำนวนอย่างน้อย ๕ คน ใน ๕ สาขาหลัก ได้แก่ สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่และ/หรือผู้สูงอายุ การพยาบาลเด็ก การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต การพยาบาลชุมชน และการพยาบาลมารดาและทารก หรือการผดุงครรภ์ เป็นอย่างน้อย ทั้งนี้ ให้มีประสบการณ์การสอนทางการพยาบาลในสถาบันการศึกษา การพยาบาลและการผดุงครรภ์อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๒ ปี ในกรณีที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสำเร็จปริญญาโทสาขาอื่นนอกจาก ๕ สาขาหลัก ต้องมีประสบการณ์การสอนในสาขาที่รับผิดชอบในสถาบันการศึกษาพยาบาลและการผดุงครรภ์อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๒. การบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตร

๒.๑ การกำหนดบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทำหน้าที่บริหารหลักสูตรอย่างเดียวไม่รับหน้าที่หรืองานรองอย่างอื่น จะไม่เป็นหัวหน้าภาควิชา เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ไม่ซ้ำซ้อนกันทำให้มีเวลาคุยกันมากขึ้น

๒) งานประกันคุณภาพการศึกษา โดยรับผิดชอบตัวบ่งชี้ทุกตัวในระดับหลักสูตร โดยแบ่งกันรับผิดชอบโดยมีประธานหลักสูตรเป็นผู้กำกับการทำงานโดยเฉพาะองค์ประกอบที่ ๑ รวมทั้งช่วยกันจัดทำ SAR ของหลักสูตรด้วย องค์ประกอบที่ ๕ มีหัวหน้ากลุ่มการสอนเข้ามาช่วย และองค์ประกอบที่ ๓ อาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาเข้ามาช่วยรับผิดชอบ ส่วนวิจัยและพัฒนาบุคลากรมีตัวแทนเข้ามาช่วยในการจัดทำ SAR และช่วยเก็บหลักฐาน

๓) การตรวจสอบคุณภาพการจัดการเรียนการสอนว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ หรือได้ LO ตามที่กำหนดหรือไม่และการประเมินผลตรงกันไหม หน้าที่ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ได้แก่ ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมคุณภาพ (Quality control) ของหลักสูตร ดู ภาพรวมของหลักสูตรทั้งหมด กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ตรวจสอบผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาว่าสามารถวัดประเมินได้จริงตาม Learning objective หรือไม่ ทำหน้าที่สังเกตการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ วิชา กั้นสาระของแต่ละรายวิชา ประเมินผลการเรียนรู้ กำหนดน้ำหนักของแต่ละ Learning objective รวมทั้งนำผลการจัดการเรียนการสอนมาวิเคราะห์ คิดค้นนวัตกรรมการเรียน การสอน การวัดประเมินผล และการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้

๔) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตร และการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา

๒.๒ แผนการพัฒนาตนเองที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์สมรรถนะ

๑) พัฒนาตามสมรรถนะที่ตนเองต้องการตามแผนที่วางไว้

๒) การพัฒนาสมรรถนะได้มากกว่าอาจารย์ประจำโดยพัฒนาตามความต้องการของหลักสูตร และได้พัฒนาสมรรถนะมากกว่าคนอื่น ๆ เช่นการพัฒนาภาษาอังกฤษ และมีการการจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้นสำหรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๒.๓ การกำหนดภาระงานที่สอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑) หากเป็นประธานหลักสูตรภาระงานเทียบเท่ารองผู้อำนวยการ ๑๐-๑๒ สัปดาห์

๒) ระหว่างหัวหน้างานและอาจารย์ประจำ ได้ภาระงานน้อยกว่าอาจารย์ประจำที่ไม่ใช่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ภาระงานอยู่ระหว่าง ๑๔-๑๖ สัปดาห์ หัวหน้ากลุ่ม ๑๖-๑๘ สัปดาห์ อาจารย์ประจำ ๒๐-๒๔ สัปดาห์ ส่วนอาจารย์ผู้ปฏิบัติอายุ ๕๕ ปีขึ้นไปได้รับภาระงาน ๑๖-๑๘ สัปดาห์

๒.๔ การจัดสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑) ภาระงานน้อยกว่าอาจารย์ประจำ

๒) มี PA แยกเฉพาะ

๒.๕ การนำผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไปใช้ในผลการประเมินประจำปีเป็น PA จากงานที่รับผิดชอบ โดยแบ่งสัดส่วนมี PA 65:35 โดย PA ส่วนใหญ่ดูที่งานบริหารหลักสูตรและการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และให้แยกเป็น PA งานรองเลย เช่น การบริหารแผน การบริหารหลักสูตร การประกันคุณภาพของหลักสูตรโดยดูจากหลักฐาน QA

๒.๖ ในคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพศึกษาอยู่ด้วยหรือรอง QA

๓. การจัดการเรียนการสอน

๓.๑ มีการจัดทำ master plan ร่วมกัน

๓.๒ กลุ่มการสอน มี ๖ กลุ่ม ได้แก่ มารดาทารก อนามัยชุมชน สุขภาพจิต เด็ก ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ การจัดการเรียนการสอน จะให้อิสระในแต่ละภาควิชาในการวางแผน บริหารจัดการ

๓.๓ ในการจัดทำ มคอ. ๓,๔,๕,๖ จะให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา หัวหน้าภาค และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวิพากษ์ในภาควิชาของตนเองก่อน หัวหน้าภาควิชา จากนั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้ง ๕ คนมาตรวจประเมินซ้ำ โดยการตรวจไขว้ระหว่างภาควิชา แล้วส่งให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาแก้ไข กรณีที่ต้องมีการแก้ไข ปรับปรุง การวิพากษ์มคอ.

๓.๔ การวิพากษ์ข้อสอบ กำหนดตารางเป็นสัปดาห์ โดยกำหนดผู้วิพากษ์โดยทำกันในระดับภาควิชา ทำให้เสร็จภายในภาคและส่งงานวัดประเมินผล หัวหน้าภาคต้องกำกับติดตามการทำงานในภาคของตนเอง

๓.๕ การส่งข้อสอบส่งตามกำหนดเวลา โดยมีข้อยกเว้นสำหรับอาจารย์พิเศษสามารถส่งล่าช้าได้

๓.๖ การประเมินผล เมื่อสอนและสอบเสร็จให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาส่งคะแนนไปที่หัวหน้าภาค ภายใน ๒ สัปดาห์ ยกเว้น เทอมสุดท้ายส่ง ๑ สัปดาห์ก่อน และภายในภาควิชาจะแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคะแนนหลังจากนั้นจะส่งไปที่งานวัดประเมินผล จะมีจนท.ช่วยตัดเกรดให้ เมื่อตัดเกรดเสร็จหัวหน้างานวัดประเมินผล จะช่วยเช็คเกรด T score หรือคะแนน และส่งกลับไปให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาตรวจสอบอีกครั้ง และส่งกลับมาที่งานวัดประเมินผล หลังจากนั้นจึงส่งเกรดไปให้กรรมการวิพากษ์ (หัวหน้าภาควิชา ผู้รับผิดชอบรายวิชาและงานวัดผล) เพื่อดูความผิดปกติของเกรด

๓.๗ การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของการเรียน จะทำร้อยละ ๒๕ ขอรายวิชาทั้งหมด หรือรายวิชาที่ร้องขอ รายวิชาที่มีความผิดปกติ เช่น เกรดที่ผิดปกติ ในการพิจารณาประเมินผลการเรียนรู้จากชิ้นงานที่ให้นักศึกษาทำ ควรมีชิ้นงานที่น้อยชิ้นและสามารถวัดได้ครอบคลุมในหลายๆ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การทวนสอบต้องมีแบบประเมินด้วย โดยในทีมทวนสอบต้องมีหัวหน้าภาควิชาอยู่ด้วย

๓.๘ การรับผิดชอบวิชา หัวหน้ากลุ่มรับผิดชอบ ๒ รายวิชา นื่องปฏิบัติ ๓ รายวิชา หากเป็นวิชาปฏิบัติ ๑ รายวิชา

๓.๙ ในการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของอาจารย์แต่ละคนจะให้อาจารย์แต่ละคนเป็นคนเลือกที่จะให้พิจารณาผลการปฏิบัติงานของตนเองในเรื่องใดบ้าง รวมทั้งค่าน้ำหนักในการประเมิน เช่น กรณีที่ในรอบการประเมินนี้ไม่มีรายวิชาที่รับผิดชอบประเมิน อาจารย์ผู้นี้จะพัฒนาการเรียน การสอนหรือวิธีการสอนอย่างอื่นหรือทำพัฒนาข้อสอบ หรือเครื่องมือการประเมิน เพื่อขอเสนอผลงานในภารกิจหลักของตนเอง โดยหัวหน้าภาควิชามีหน้าที่ในการกำกับ PA และประเมินผลการปฏิบัติงาน ของอาจารย์ในภาควิชาในส่วนของภาระกิจหลัก

สัดส่วน PA หัวหน้างานและรอง ๖๐/๔๐ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ๖๕/๓๕ อาจารย์ปฏิบัติ ๗๐/๓๐

๓.๙ สัดส่วนของการนิเทศภาคปฏิบัติ นักศึกษา ๖-๘ คน/อาจารย์ ๑ คน

๓.๑๐ การ conference นักศึกษาหากมีอาจารย์ข้ามกลุ่มมานิเทศจะต้องมีอาจารย์ในสาขานั้นร่วมอยู่ด้วยเพื่อช่วย conference ให้และไม่ปล่อยให้อาจารย์ที่ข้ามสาขามา conference เอง

๓.๑๑ การมอบหมายงานให้นักศึกษาในรายวิชาไม่ควรเยอะเกินไป

๓.๑๒ อาจารย์ประจำชั้น มีบทบาทในการ advocacy ให้กับนักศึกษา ให้คำปรึกษาด้านวิชาการ ให้คำปรึกษากรณีที่เด็กมีปัญหาด้านการเรียน งานพัฒนาศ.อาจารย์ประจำชั้นต้องมีบทบาทด้วยอย่างมาก

๓.๑๓ งานกิจการนักศึกษาจะรวมอยู่กับกลุ่มภารกิจด้านวิชาการและกิจการนักศึกษา โดยครูประจำชั้นมีบทบาทหน้าที่หลักในการพัฒนานักศึกษาร่วมกับงานกิจกรรมนักศึกษา

๔ การสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

๔.๑ ในทุกงานจะมีสายสนับสนุนช่วยเหลือในการทำงานอย่างเต็มที่ เช่น การบริหารโครงการ ตั้งแต่เขียนใบขอรถ เบิกจ่ายเงิน เชิญอาจารย์พิเศษ เบิกจ่ายค่าสอน

๔.๒ มีสำนักงานกลุ่มภารกิจอยู่ในทุกกลุ่มงานตามโครงสร้างบริหารงานในแต่ละกลุ่มภารกิจจะมีสำนักงานกลุ่มภารกิจ ซึ่งเป็นนักวิชาการทางด้านการศึกษา/เจ้าหน้าที่ที่สามารถดำเนินงานในกลุ่มภารกิจนั้นๆ เช่น กลุ่มภารกิจด้านวิชาการและกิจการนักศึกษา สามารถจัดทำ แผนการศึกษาประจำปี หรือ การตัดเกรดได้ โดยทำหน้าที่ สารบรรณ ธุรการ ประกันคุณภาพการศึกษา บริหารความเสี่ยง ควบคุมภายใน ในบางกลุ่มทำตัวป่องซี่ จัดเก็บหลักฐานQA ทำฐานข้อมูลของกลุ่มซึ่งเป็นการแบ่งเบาภาระงานของอาจารย์ประจำได้

๕. แนวปฏิบัติที่ดีในการวางแผนเพื่อสอบรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๕.๑ มีการช่วยเหลือเด็กอ่อนและพัฒนาเด็กอ่อน มีการส่งต่อกัน มีการพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรายวิชา รายชั้นปี มีการส่งต่อให้อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ที่ปรึกษา ติดตามนักศึกษา ในที่ประชุมของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ตลอดจนอาจารย์ที่นักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติด้วยเพื่อจะได้ดูแลพัฒนานักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำอย่างต่อเนื่อง

๕.๒ มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ โดยมีการศึกษาวิเคราะห์ ให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในใน รายวิชาที่เป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความพร้อม ความเข้าใจในการเรียนวิชาทางการแพทย์ มีการสอบรวบยอด ชั้นปีและสอบเลื่อนชั้นปีโดยในแต่ละชั้นปีจะมีการกำหนดรายวิชาที่จะสอบดังนี้

๑) ปี ๑ วิชา โภชนศาสตร์ กายวิภาค จุลชีว แต่จะเน้นวิชากายวิภาคมากที่สุดเพื่อต่อยอดในการ เรียนต่อชั้นปีที่ ๒ ในรายวิชา patho

๒) ปี ๒ วิชา patho เภสัช สูงอายุ จริยศาสตร์ สร้างเสริม และการเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกปฏิบัติ

๓) ปี ๓ วิชา จิตเวช เด็ก สติศาสตร์ ชุมชน ผู้ใหญ่

๔) ปี ๔ เน้นทุกรายวิชา ๘ วิชาหลัก เน้นการทบทวน การเอาใจใส่ของอาจารย์ทั้งภาคทฤษฎีและภาค ปฏิบัติ มีการทำ Reflective ในทุกวัน โดยเฉพาะในภาคปฏิบัติที่ต้องมีการสอบลงกองที่เข้มข้น

๕.๓ รายวิชาภาคปฏิบัติ กำหนดสิ่งที่ต้องได้ในรายวิชานั้นๆว่าเด็กต้องได้อะไรบ้าง เช่น ศย.ต้องได้เรื่อง CA breast แต่หากในเวิร์ดไม่มีต้องกำหนดว่าชั้นเวิร์ดนี้ต้องได้ความรู้อะไร

๕.๔ การมีข้อสอบ ppre-post test ในทุก field ของการฝึก โดย post test เน้นอัตนัย เป็นเนื้อหาหรือ ความรู้ที่พบจากการฝึกในเวิร์ดนั้นๆที่จะต้องได้ซึ่งเด็กจะถูกเน้นย้ำในเรื่องนั้นบ่อยๆ

๕.๕ พัฒนาจัดทำข้อสอบรวบยอดชั้นปี/แบบทดสอบรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลมี โดยการสร้าง ปรับปรุงและพัฒนาข้อสอบอย่างสม่ำเสมอ มีแนวข้อสอบใหม่ๆสำหรับผู้เรียน

๕.๖ การทวนในปี ๔ โดยใช้ข้อสอบ สอบซ่อมทุกคนคนที่ผ่านต้องสอบซ่อม การสอบใช้ข้อสอบที่ได้ พัฒนาขึ้นและจำลองสนามสอบเหมือนสอบจริงเพื่อฝึกกำลังความคิดและความอดทนในการทำข้อสอบ

๕.๗ แหล่งฝึกมีส่วนช่วยเหลือในการสอนศ.ให้ได้ตามวัตถุประสงค์

๕.๘ การสร้างความภาคภูมิใจร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษา โดยให้นักศึกษาทำสมุดความรู้ของตนเอง ให้นักศึกษามีความรู้สึกร่วมที่ต้องรักษาความภาคภูมิใจในการเป็นสถาบันที่มีผลการสอบอันดับต้นๆของประเทศ

จุดแข็งของวพบ.สระบุรีในด้านการจัดการเรียนการสอน

๑. ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนเป็นอันดับหนึ่งโดยไม่เน้นการไปร่วมงานอื่นๆหรืองานอื่น ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนหรือมีให้น้อยที่สุด

๒. อาจารย์ประจำ มีความเป็นครูสูงมีความใส่ใจ ตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครูอย่างแท้จริง

๓. การมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับเด็กก่อน มีการพัฒนาช่วยเหลือและส่งต่อติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

๔. การสอบรวบยอดเพื่อเลื่อนชั้นปีและวางฐานรากเพื่อขึ้นชั้นปีที่สูงขึ้น

๕. มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน แบบประเมิน การประเมินผลและนำมาเป็น PA ทำให้อาจารย์มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

๖. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรอย่างแท้จริงตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนการสอน การควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนด้วยตนเอง และการประเมินผล มี บทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน โดยใช้ ผลประเมิน QA หลักสูตร และPA ประเมิน ผลการปฏิบัติงาน

๗. มีกระบวนการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาในด้านการเรียนการสอนเน้นให้ศ.รู้จริงและมีวัตถุประสงค์ เป้าหมายชัดเจนว่าเรียนวิชานี้แล้วหรือเข้ามาศึกษาแล้วจะได้อะไรบ้าง ที่สำคัญมีการวางแผนเป้าหมายใน การฝึกปฏิบัติที่ชัดเจนว่าหลังการฝึกนักศึกษาต้องได้ประสบการณ์อะไร

๔. การประมวลและกลั่นกรองความรู้

๔.๑ การคัดเลือกอาจารย์ประจำหลักสูตรเลือกอาจารย์

๔.๒ การวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน มีเป้าหมายในแต่ละชั้นปี ว่าต้องมีการสอบเลื่อนชั้นและวางรากฐานสำหรับชั้นปีที่สูงขึ้น รวมทั้งกำหนด requirement สำหรับนักศึกษาเมื่อขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ

๔.๒ อาจารย์มีการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนการวัดประเมินผล นวัตกรรมการเรียนการสอนพัฒนาข้อสอบโดยมี PA ช่วยกระตุ้น

๔.๓ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ปฏิบัติหน้าที่และมีบทบาทชัดเจน รวมทั้งดำเนินการโดยใช้เกณฑ์คุณภาพเป็นตัวกำกับ และมีการประเมิน PA ในการดำเนินงาน

๔.๔ มีแนวปฏิบัติที่ดีในด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีรากฐานที่เข้มแข็งในด้านวิชาการ ความรู้และการผลักดันให้สอบผ่านสภากาชาดได้

๔.๕ มีแนวทางในการช่วยเหลือเด็กอ่อนที่ชัดเจน มีการกำกับส่งต่อและติดตามผลโดยมีครูประจำชั้นมีส่วนร่วมด้วย

๔.๖ การให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนเป็นอันดับแรก มีการประชุมหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน หลังการฝึกทุกครั้ง

๔.๗ มีการบริหารจัดการภายในภาควิชาแบบเบ็ดเสร็จเช่น การวิพากษ์มคอ. ข้อสอบ การวิพากษ์เกรด ทำให้การดำเนินงานรวดเร็วขึ้น

๔.๘ มีสำนักงานกลุ่มภารกิจอยู่ในทุกกลุ่มและช่วยสนับสนุนการทำงานและแบ่งเบาภาระงานของอาจารย์ได้มาก เช่นการตัดเกรด งานโครงการต่างๆ การเบิกค่าสอน ช่วยให้อาจารย์มีเวลาทุ่มเทให้กับการจัดการเรียนการสอนได้มากขึ้น

๔.๙ การจัดการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีกระบวนการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาในด้านการเรียนการสอนเน้นให้นักศึกษา มีความรู้อย่างแท้จริง รู้จริงและมีวัตถุประสงค์เป้าหมายชัดเจน มีการสอบ Pre-post test การสอบลองกอง และกำหนดความรู้ที่ชัดว่าต้องได้อะไรจากการมาฝึก

๔. การเข้าถึงความรู้

จัดทำเป็นรายงานและรวบรวมในคลังความรู้ของวิทยาลัยและประชาสัมพันธ์ใน Web board , website ของวิทยาลัย

๕. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

จัดทำเป็น เอกสารความรู้และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการประชุมประจำเดือนอาจารย์ และนำเสนอในเวทีการจัดการความรู้ของวิทยาลัย